

ning om, at Kjøbenhavns Kommune, hvad rimeligt var, ogsaa skulde bidrage Noget dertil. Jeg har nemlig den Mening, at det er naturligt, at Staten støtter den ene Side af Sagen, den nemlig, at Undervisningen fremmes derigjennem, medens det er rimeligt, at Kommunen støtter den anden Side, at der derigjennem ydes en meget betydelig Hjælp til fattige Folk her i Byen. Derfor er Forslaget stillet op med kun 1,500 Kr.; i Fjor da Forslaget var stillet op, men ikke blev bevilget, havde jeg forlangt 3,000 Kr. — Hermed tror jeg at have gennemgaaet de mig vedkommende Vædringsforslag.

Styr: Jeg ønsker at gjøre nogle faa Bemærkninger om Tilskudet til de utilstrækkelig lønede Præsteembeder, men for at jeg kan begrunde det, jeg herom har at sige fuldtud, maa det være mig tilladt først at sige et Par Ord om den Mangel paa Præster, der for Tiden finder Sted her i Landet, idet dette ofte overdrives ganske betydeligt. Sammenhængen med at der for Diebliffet mangler Præster er egentlig ikke den, at der i en længere Arrække skulde have været en utilstrækkelig Tilgang til det theologiske Studium, men Sammenhængen er den, at der i Virkeligheden har været en altfor stor Tilgang til det theologiske Studium i tidligere Tid, idet der nemlig i Tidsrummet fra 1835—1845 blev over 100 theologiske Kandidater om Aaret, og Følgen heraf var, at Kandidater med 1ste Karakter maatte vente 14 à 15 Aar paa at blive ansatte. Følgen heraf blev atter den, at Præsterne bleve forholdsvis gamle, og at der var altfor Mange i høi Alder, der sad i Præstestald. Saa kom paa Grund heraf Tilbageslaget. Der kom en meget rask Afgang, og til denne store Afgang kom tillige en anden Omstændighed nemlig den kirkelige Opvækkelse og de stigende Fordringer der bleve stillede til Præsternes Virksomhed, der medførte, at Præsterne bleve mere tilbøjelige til at gaa af. Alt dette bevirkede, at Afgangen blev saa stor, at Tilgangen ikke kunde strække til. Men da Tilgangen til det theologiske Studium nu i de sidste Aar er bleven saa stor, at denne Mangel meget snart vil blive afhjulpen er der ikke Anledning til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. Mangelen paa Præster bidrager altsaa Noget til at Præsteembederne staa ledige, men en anden Omstændighed er den, at flere af Præsteembederne i Virkeligheden ere saa smaa, at det er umuligt at skaffe Ansøgere til dem. Jeg tror, at jeg paa dette Punkt har Lov til at tale som den, der kjender en lille Smule til Forholdene, idet min Stilling som Medlem af det kgl. Pastoralseminarium har med-

ført, at jeg i de sidste Aar har været jævnlig Raadgiver for theologiske Kandidater, der søgte Embede, og til Dels ogsaa Raadgiver for Ministeriets Embedsmænd ved Besættelsen deraf. Jeg kan derfor udtale, at det forhold sig saaledes, at adskillige Embeder staa ledige, alene fordi de ere saa smaa, at Ingen vil søge dem. Der gaar stadig Kandidater, der gjerne ville overtage Præsteembede, men som ikke ville søge disse Embeder, og jeg vil i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at det ikke saa sjældent er gaaet saaledes, at et saadant lille Præstestald har staaet ledigt indtil Naadensaaarets Udløb, naar det var udløbet, blev det maatte muligt at finde en Ansøger; jeg tror derfor, at der er meget god Grund til stærkt at holde paa Forholdelsen af 25,000 Kr. til 35,000 Kr., og jeg tror, at der er saa meget mere Grund til det, som det forekommer mig, at den Omstændighed, at man er gaaet ind paa at bevilge af de opsparede Stiftsmidler ikke ubetydelige Beløb til Kirkebidler, maa tale for, at man ogsaa bevilger, hvad der virkelig trænges til, til det, som skulde være det egentlige Formaal med Anvendelsen af de Penge, der saaledes ere indsamlede. Naar der blev sagt, at Tallet til det andet Thing ikke har villet gaa ind paa det for ikke at hindre, at en Lønningslov skal komme, vil jeg dog tillade mig at henstille til Overveielse, om det er forsvarligt mod Menighederne i de fattige Egne af Landet, som ikke kunne faae nogen Præst, at lade Embederne staa ledige Aar efter Aar, fordi man ikke kan faae den Lønningslov, hvorefter man ikke kan blive enig. Jeg tror, at her er det slet ikke Hensynet til Præsterne, der skal tages, her er det Hensynet til Menighederne, som ikke kunne være tjente med, at de ikke faae præstelig Betjening. Jeg vil i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at der for Diebliffet findes et Provsti i Vendsyssel, hvor 3 smaa Sognepræsteembeder have maattet staa ledige i temmelig lang Tid, saa at der virkelig er Trang til at træde til. Jeg tør ikke paatage mig at sige, at hele den store Mængde af Embeder, der staa ledige, ville kunne besættes strax for de 10,000 Kr., men jeg tror dog, at adskillige af dem ville kunne blive det. Forvrigt er Antallet af de Embeder, som staa ledige, langt fra saa stort, som det ofte opgives. Antallet varierer imellem 10 til 15, og enkelte af dem ville ganske vist staa ledige i meget lang Tid, hvis disse Penge ikke blive bevilgede. — Det var, hvad jeg vilde sige herom, men maatte tør jeg saa med det Samme, da § 26 ogsaa foreligger til Forhandling, udtale et Par Ord om Forslaget paa Finantsloven under III, Nr. 27, om